

Forfatter: Heiberg, Johan Ludvig

Titel: Udrag fra Julespøg og Nytaarsløier

Citation: Heiberg, Johan Ludvig: "Dramatik i udvalg", i Heiberg, Johan Ludvig: *Dramatik i udvalg*, udg. af Jens Kr. Andersen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2000, s. 95. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergjl04val-shoot-idm140721250085632/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Dramatik i udvalg

BLANCA.

I Grunden veed jeg ikke, hvorfor vi vedligeholde Omgang med denne kjedsommelige Familie, som er berøvet Sands for alt Høiere i Livet. Man kunde ligesaa gjerne omgaaes Forpagtere og Soldater.

ENRICO.

Jeg havde haabet, at vor flittige Omgang med dem skulde have havt en gavnlig Indflydelse paa dem; men desværre, de ere endnu lige saa udannede, som da vi gjorde deres Bekjendtskab.

JERONIMUS og LEONARD *(komme.)*

JERONIMUS.

Paa min Tro, Nabo, det var, som sagt, et deiligt Nytaarsvers. Jeg vilde kun ønske, at jeg kunde gjengælde jer Artighed. Men hillemen, see her er jo Fremmede.

MAGDELONE og LEONORE *(komme.)*

ENRICO.

Det er mig og min Kone, som vil have den Ære at hilse paa Familien, og ønske den et glædeligt Nytaar.

BLANCA.

Vi have saa meget mere længtes efter at see Dem, siden Rygtet gaaer, at De snart vil forlade os.

JERONIMUS.

Ja det er sandt. Vi have isinde at reise til Lybek eller en anden gammeldags By; thi her i Kjøbenhavn have Moderne alt for meget forandret sig, og vi have glemt at holde Skridt med Tiderne. Min Nabo, Monsieur Leonard, følger med tilligemed hans Søn, Leander, hvilken dog synes mig ligesom at have optaget noget mere af det nymodens Væsen, hvortil vi andre aldeles ikke kunne beqvemme os.

ENRICO.

Men med Deres Tilladelse, De er dog selv lidt Skyld i, at de saaledes afstikker ved Siden af alle Deres Omgivelser. Noget maa De forandre Dem efter den ny Tone, ifald De ikke vil, at Drengene skal pege Fingre af Dem, og alle følende Sjæle udskjælde Dem for Philistere. For det første burde De forandre Deres Klædedragt. Jeg vil sende Dem min Skrædder; det er en habil Mand.

JERONIMUS.

Nei tak! Det gamle Snit er mig bekvemtest.

BLANCA.

Og saa bør De læse sentimentale Romaner, hvori de Elskende lidt efter lidt døe af Nervefeber; Sørgespil, hvori Helten bliver gal, eller slaes ihjel, lever op igjen, og slaes atter ihjel; og frem for alt maa De lære den platoniske Kjerlighed.

MAGDELONE.

O vee! Mit Hoved bliver ganske confus.

JERONIMUS.

Nu har jeg og min Kone i saa mange Aar elsket hinanden paa gammeldags Maade, saa det ei er os muligt at forandre os efter de nyeste Fordringer i den Henseende.

LEANDER (*kommer.*)

LEONARD.

Der kommer min Søn. Nu, har du medbragt nogen smuk Nytaarsgave til Frøken Leonore?

LEANDER.

Ja, Papa! Jeg har kjøbt en Bog til Jomfruen. – Dyrebareste Leonore! Modtag denne lille Foræring tilligemed mit bedste Ønske om et lykosaligt Aar for os begge.